

ΧΙΛΗ

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2019 / ΕΞΕΓΕΡΣΗ

Χιλή: Προς τα που πάμε? Προς την αβεβαιότητα και την μόνιμη σύγκρουση!

Κάποιες κουβέντες από και για την εξέγερση του Οκτώβρη.

“Από ένα σημείο και μετά δεν υπάρχει επιστροφή.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να φτάσουμε.”

Franz Kafka

Η αδιαφιλονίκητη διαμαρτυρία των μαθητών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κατά της αύξησης του εισιτηρίου του μετρό και η άμεση κατασταλτική απάντηση ήταν το ευνοϊκό σενάριο έτσι ώστε μετά από μερικές μέρες ο κοινωνικός πόλεμος να αναζωπυρωθεί με μια ρητή αγριότητα.

Η δυναμική της σύγκρουσης ήταν γρήγορη, απρόβλεπτη και ενστικτώδης. Αυτό το ξέσπασμα που αρχικά επικεντρώθηκε κυρίως στις υπόγειες δημόσιες συγκοινωνίες, έγινε ευρέως διαδεδομένο και εξερράγη, έγινε ορατό και φανερό με όλες τις μαχητικές του μορφές - κυριολεκτικά - σε κάθε γωνιά του Σαντιάγο.

Στις 18 Οκτωβρίου 2019 ξέσπασε ένα κύμα ευρείας εξέγερσης σε όλη την πρωτεύουσα. Οδοφράγματα και συγκρούσεις συνέβαιναν οποτεδήποτε, οπουδήποτε. Διάφορα σύμβολα, δομές και οι υποδομές ηλεκτρικής ενέργειας έγιναν στόχος σε ολόκληρη την πόλη, και αμέσως μετά σε όλη τη χώρα. Η τάξη είχε ραγίσει και η παραβατικότητα πλημμύριζε όλους τους δρόμους, ξαφνικά όλα τα υποκείμενα έγιναν ένα και επιτέθηκαν σε ό,τι θεωρούσαν πάντα αλυσίδες τους.

Δεν υπάρχει προγραμματισμός, αλλά ο αυθορμητισμός που ξέρει πώς να αναγνωρίσει σαφώς τον

εχθρός: Το κράτος, το κεφάλαιο και τις κατασταλτικές δυνάμεις του. Οι στόχοι κατεστραμμένοι ή λεηλατημένοι είναι τα καλύτερα παραδείγματα: υπουργεία, χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, μεσιτικά, μεγάλα σούπερ μάρκετ και πολλά άλλα.

Η επαναστατική βία έχει επικυρωθεί και εξαπολυθεί σε ευρύτερες οπτικές των υποκειμένων.

Ορισμένοι θεωρητικοί ή καλοθελητές της χαμηλότερου βαθμού "ανταγωνιστικής πολιτικής" αναρωτήθηκαν: Πού ήταν οι αναρχικοί; Λοιπόν η απάντηση είναι τόσο εύκολη όσο και απλή: Στο δρόμο, στις γειτονιές, τις συγκεντρώσεις, στην πολύμορφη εξέγερση, στις μάχες των δρόμων.

Η αλήθεια είναι ότι δεν υπάρχει πολύς χρόνος για να καθίσει κανείς να γράψει ή να σκιαγραφήσει κάποιες ιδέες, αυτές τις μέρες έχει απλώς αποδειχθεί αδύνατο.

Δεδομένης της έκτασης και του βάθους της εξέγερσης, που κατά καιρούς φαινόταν να είναι σε θέση να διαλύσει πραγματικά και αποτελεσματικά σε σύντομο χρονικό διάστημα το κράτος, η απάντηση από την εξουσία ήταν να διατάξει "κατάσταση Έκτακτης ανάγκης", λαμβάνοντας στρατεύματα στρατού για να περιπολούν τους δρόμους και εφαρμόζοντας μια απαγόρευση της κυκλοφορίας που έχει παραταθεί για αρκετές ημέρες και σε διαφορετικές περιοχές.

Η ταχεία αναστολή της αύξησης του εισιτηρίου από τις αρχές, έδειξε ότι αυτή η εξέγερση δεν έχει σαφές αίτημα. Δεν έχει ειδικές "απαιτήσεις" ή αιτήματα, ή μάλλον, είναι τόσα πολλά που είναι τελικά ενάντια στον κόσμο που κυβερνάται από την εξουσία και τα εμπορεύματα. Από την άλλη πλευρά, η καταστολή έχει αφεθεί με ένα οπλοστάσιο που αν και ποτέ δεν εξαφανίστηκε τελείως, σήμερα ξαναγεννιέται και επαναλαμβάνει τη δική του ιστορική συνέχεια: Σεξουαλική βία, χιλιάδες κρατούμενοι, εκατοντάδες τραυματισμένοι με πλαστικές και όχι μόνο σφαίρες, δεκάδες άτομα που έχουν χάσει τα μάτια τους, βασανιστήρια, δολοφονίες με πτώματα που αγνοούνται και εμπρησμοί για να καλύψουν σφαγές και μια πραγματικότητα διαφορετικών και διαδοχικών στρατηγικών αντιεξεγερσιακών.

Τα πράγματα κινούνται γρήγορα και παίρνουν τα δικά τους μονοπάτια, οι αναρχικοί βρισκόμαστε στο δρόμο ψάχνοντας να βρούμε τρόπο να φτάσουμε σε εκείνο το σημείο που δεν θα υπάρχει επιστροφή για την εξουσία. Διαφορετικές θέσεις έχουν προκύψει στην ίδια την πρακτική της μάχης, στο περιβάλλον της εξέγερσης και τις δυνατότητες αυτής όπως προκύψουν. Αρκετοί βρέθηκαν για να καλέσουν συνελεύσεις γειτονιάς και να μοιραστούν εμπειρίες "αντι-εξουσίας" ή "λαϊκής εξουσίας", αναφερόμενοι από τον Τύπο ως «συμβούλια πολιτών», τα οποία θα επέτρεπαν την επεξεργασία ενός πίνακα διαπραγματεύσιμων αιτημάτων και φυσικά πρόσωπα ή οργανισμούς με τους οποίους συμφωνούν.

Συνελεύσεις που, όπως μπορούμε να δούμε, έχουν μεταλλαχτεί σε μια εναλλακτική μικροαστική λύση και μια πασιφιστική έξοδο της σύγκρουσης που αποδεικνύει ότι αποτελεί ένα διαφορετικό εργαλείο.

Η οξυδέρκεια της σύγκρουσης ανοίγει αναμφισβήτητα δρόμους όπου είναι δυνατόν να συναντηθούν, να οικοδομηθούν και να δημιουργηθούν δίκτυα με διάφορους ανθρώπους και ομάδες πάντα από μια προοπτική μάχης και με αντιεξουσιαστικό τρόπο, μακριά και αντίθετα από κάθε είδους ειδικό πεφωτισμένο ή όποιον επιχειρεί μια κεντρική καθοδήγηση.

Σε αυτό το σημείο, η ιδέα της μόνιμης αντιπαράθεσης έχει νόημα όταν δεν μένουμε σε τίποτα που να είναι καθιερωμένο ή διαρκές και πρέπει να

προχωρήσει η δυναμική του αγώνα αναγκαστικά, αποσκοπώντας στην εξάλειψη κάθε είδους εξουσίας και είτε πρόκειται για το κράτος, για τη συνέλευση είτε για οποιαδήποτε άλλη περίπτωση που επιδιώκει κανείς να ελέγξει τις ζωές μας.

Αυτή η εξέγερση που δεν έχει ονόματα ή διεύθυνση δεν είναι κανενός γιατί είναι από όλους τους επαναστατημένους και εξεγερμένους που βρισκόμαστε στο δρόμο αγωνιζόμενοι. Έτσι γελοία ισχυρίζονται ότι στο σύνολο της ή κάποια ενέργεια στο πλαίσιο αυτής της εξέγερσης ανήκει σε κάποιον προσπαθώντας να ηγεμονεύσουν.

Από την άλλη πλευρά, η ανατρεφόμενη και μεγάλη ανάγκη σε κουβέντες για παλαιότερες παρόμοιες καταστάσεις αλλά σαφώς με ένα βήμα ακόμη πιο σταθερό, σήμερα είναι απαραίτητη. Η δημιουργία χώρων συντονισμού και συνάντησης αποτελεί βασικό άξονα για την αντιπαράθεση με την κατασταλτική μηχανή.

Αυτή τη στιγμή η εξουσία έχει φανερώσει στο δρόμο το πιο βάνουσο πρόσωπο της, που απέχει πολύ από το να μας κάνει να σταματήσουμε να καλούμε και να εξετάζουμε τα νέα σκηνικά που διαμορφώνονται μπροστά μας. Σχεδιάζουμε την επίθεση ως μια πραγματική πρακτική πέρα από τη συζήτηση, ώστε να είμαστε σε θέση να οικοδομήσουμε μια υποδομή για να αντιπαρατεθούμε μπροστά τους. Είναι εδώ όπου υπάρχουν κάποιες αμφιβολίες για το αν οξύνετε η ένταση. Μπορούμε να διατηρήσουμε, να οξύνουμε και να επεκτείνουμε την βίαιη αντιπαράθεση ενάντια στην εξουσία σε αυτό το νέο τοπίο;

Η εξέγερση είναι μεταδοτική και αναπαράγεται, σε ποιο βαθμό; Ήμασταν μάρτυρες του πώς η σοσιαλδημοκρατία συλλαμβάνει εκείνη την οργή και την απομονώνει σε μερικούς που ήταν "έξω" από τις απαιτήσεις, εμείς δεν έχουμε απαιτήσεις, αλλά στοιχεία και το στοιχείμά μας είναι καταστροφή

του κράτους, των υπευθύνων προώθησης του και των υπερασπιστών του.

Αυτή η κοινωνική καταστροφή ας σημάνει την κατάρρευση των σχέσεων με βάση την καπιταλιστική λογική και ας γίνει η αιτία να κινηθεί για να συνεχίσουμε να περπατάμε σε αυτό το σημείο χωρίς επιστροφή.

Καθώς επίσης, συνήθως δεν έχουμε τις απαντήσεις όπως άλλες οργανώσεις που σχεδιάζουν ήδη τη διοίκηση και τις ομοσπονδίες αυτών των συνελεύσεων, τις διάρκειες και τα καταστατικά τους, ή καλύτερα ερωτήσεις και αρνήσεις για όσους από εμάς κατανοούν την αναρχία ως μια μόνιμη ένταση. Δεδομένης της αβεβαιότητας της στιγμής, συλλέγουμε εμπειρίες, αναγνωρίζουμε, διαβάζουμε, μαθαίνουμε και ανταλλάσσουμε βιώματα και επείγουσες κουβέντες μεταξύ των ωρών που σταματάμε την

αντιπαράθεση στο δρόμο και την ανυπακοή στην απαγόρευση της κυκλοφορίας.

Ξέρουμε ότι ήταν, είναι και μπορεί να είναι μια σημαντική στιγμή και ότι έχουν ανοιχτεί δυνατότητες που ποτέ πριν δεν σκεφτήκαμε για την αποτελεσματική καταστροφή του κράτους αλλά και η πυξίδα μας εξακολουθεί να είναι η άρνηση, ακόμη και σε αυτές τις υψηλές στιγμές. Ξέρουμε και γνωρίζουμε τέλεια το τι μας μεταμορφώνει σε σκλάβους, και τα βήματά μας πρέπει να κάνουμε ακριβώς κινούμενοι προς την αντίθετη κατεύθυνση.

Να καταστεί σαφές σε αυτούς που υποστηρίζουν, προάγουν και προασπίζουν το κεφάλαιο ότι είναι οι εχθροί μας.

Για την απελευθέρωση όλων των κρατουμένων της εξέγερσης και των φυλακισμένων αγωνιστών!

Αλληλεγγύη με τους τραυματίες και τους χτυπημένους!

Η εξέγερση αναπαράγεται και είναι μεταδοτική !!

"Δεν ξέρεις πώς θα μπορούσαν να τρέμουν οι ισχυροί, αν φέρουμε τη βία στην πόρτα του σπιτιού τους. Αν τα προνόμιά τους και η ζωή τους απειληθούν,

θα διαπραγματευτούν για να μην χάσουν τα πάντα"

Ulrike Meinhof

Κάποιοι αντιεξουσιαστές για την κοινωνική καταστροφή

Από την Χιλή: Μια αναρχική ματιά στο περιεχόμενο της εξέγερσης και της καταστολής

Επί του παρόντος, υπάρχει καθεστώς έκτακτης ανάγκης στη Χιλή που εκδόθηκε από την δεξιά κυβέρνηση του Sebastián Piñera μετά το ξέσπασμα μιας εξέγερσης την Παρασκευή, 18 Οκτωβρίου,

2019. Το κείμενο αυτό γεννήθηκε μέσα από την ανάγκη επικοινωνίας με συντρόφους από διαφορετικά μέρη του πλανήτη σχετικά με την κατάσταση που επικρατεί σήμερα εδώ στη Χιλή.

Από αναρχικής ματιάς μοιραζόμαστε εδώ αυτά που θεωρούμε κάποιοι βασικά σημεία για να κάνουν γνωστά και να συμβάλουν στην κατανόηση της εδώ πραγματικότητας.

Πρελούδιο: Η νεολαία στον αγώνα και η σπίθα που άναψε την φωτιά.

Μετά από μια εβδομάδα μαζικών εισβολών στο μετρό, με πρωταγωνιστές κυρίως μαθητές γυμνασίου

κατά το μήνα Οκτώβριο πριν από την αύξηση της αξίας του εισιτηρίου, διάσπαρτα σε διάφορα μέρη της πόλης του Σαντιάγκο ξέσπασαν πολλαπλά επεισόδια ατομικής και συλλογικής ανυπακοής που

οδήγησαν σε καταστροφή υποδομών και συγκρούσεις με τις αστυνομικές δυνάμεις εντός και εκτός των σταθμών του μετρό.

Την Παρασκευή, 18 Οκτωβρίου, επετεύχθη η εξάπλωση αυτών των μαζικών εισβολών και το επίπεδο ριζοσπαστικότητας που απέκτησαν και ήταν ανυποψίαστο για πολλούς και που υποτιμήθηκε από την κυβέρνηση η οποία, μαζί με τους πιστούς δημοσιογράφους και τους κοινωνικούς ερευνητές, δεν μπόρεσαν να εξηγήσουν γιατί τα γεγονότα οδήγησαν σε μια κατάσταση ευρέως διαδεδομένου χάους που επεκτείνεται μέχρι σήμερα.

Πράξη Πρώτη: Η έκρηξη μια εξέγερσης χωρίς προηγούμενο στην μεταδικτατορική Χιλή.

Την Παρασκευή, 18 Οκτωβρίου, η κατάσταση της εξέγερσης ριζοσπαστικοποιήθηκε τη στιγμή που σημειώνονται συγκρούσεις με την αστυνομία και καταστροφή της καπιταλιστική υποδομής στους δρόμους του κέντρου του Σαντιάγκο. Ξεκίνησε στις παρυφές του κυβερνητικού παλατιού, αλλά οι ενέργειες της βίας στο δρόμο σύντομα εξαπλώθηκαν μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες σε διάφορα μέρη της πόλης.

Αντιμετωπίζοντας μια κατάσταση διαδεδομένης εξέγερσης και διάχυτου χάους μέσα σε πολλούς αστικούς τομείς, οι αστυνομικές δυνάμεις δεν ήταν σε θέση να συγκρατήσουν το ξέσπασμα της οργής που έχει διαδοθεί από εκείνη την ημέρα σε διάφορους τομείς μιας κοινωνίας που φαίνεται να κοιμάται, μέσα σε μια ζωή που αποτελεί τη συνέχεια του νεοφιλελεύθερου οικονομικού συστήματος και του αστυνομικού κράτους που εγκαταστάθηκαν στη Χιλή κατά τη διάρκεια της πρόσφατης πολιτικής και στρατιωτικής δικτατορίας(1973-1990), συνθήκες ύπαρξης και κυριαρχίας που ενισχύθηκαν από την

κεντρο αριστερά και δεξιά κυβερνήσεις που εναλλάσσονται στην εξουσία μετά την επιστροφή στη δημοκρατία.

Στις διαταραχές που ξεκίνησαν στο κέντρο της πόλης προστέθηκαν στη συνέχεια χιλιάδες άνθρωποι που μαζεύονται στις γειτονιές χτυπώντας άδειες γλάστρες ως μια μορφή διαμαρτυρίας και επίσης ενεργοποιώντας εστίες επεισοδίων, εμπρησμών και η καταστροφών σε δεκάδες λεωφορεία και

δημόσια και ιδιωτικά κτίρια που λεηλατήθηκαν και κάηκαν έχοντας ως κρίσιμο στοιχείο τους δεκάδες σταθμούς του μετρό, που τους έβαζαν φωτιά μέχρι αργά το βράδυ.

Προφανώς, η κυβέρνηση δεν άφησε πολύ χρόνο να περάσει για να διατάξει και συγκαλέσει ένα Κράτος έκτακτης ανάγκης στην πόλη του Σαντιάγκο και στην πολιτεία του που περιλαμβάνει την έξοδο στρατιωτικών στο δρόμο και τον έλεγχο της από τις ένοπλες δυνάμεις.

Ωστόσο, μια άγρια, ανοργάνωτη, μαζική και άνευ προηγουμένου εξέγερση στην μετα-δικτατορική εποχή ήταν ήδη σε εξέλιξη καταστρέφοντας στην πράξη την υπακοή, την υποταγή και τον φόβο που επιβάλλονται εδώ και δεκαετίες στο καπιταλιστικό κράτος της Χιλής.

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ: ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΗΣ ΑΝΥΠΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝΑΡΞΗ ΤΗΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ.

Στις 19 Σεπτέμβρη, ημέρα Σάββατο οι στρατιωτικές δυνάμεις παρατάχτηκαν σε διάφορα σημεία της πόλης ενάντια στην επιμονή και την όξυνση των ταραχών. Στο κέντρο του Σαντιάγκο και στις γειτονιές της περιφέρειας οι στρατιωτικοί φρουρούν τους δρόμους, τις εμπορικές εγκαταστάσεις και τους σταθμούς του μετρό. Οι διάφοροι διαδηλωτές δεν αναδιπλώνουνε· αντίθετα υπάρχει μια ξεκάθαρη και γενικευμένη άρνηση της στρατιωτικής παρουσίας με τη ζωντανή ανάμνηση της καταστολής που βιώθηκε πριν κάποιες δεκαετίες κατά τη διάρκεια της δικτατορίας.

Την ίδια μέρα ο αριθμός των λεωφορείων, αυτοκινήτων και σταθμών μετρό που πυρπολούνται από τους/τις διαδηλωτές/τριες αυξάνεται. Παράλληλα, οι λεηλασίες των σούπερ μάρκετ και των μεγάλων εμπορικών κέντρων είναι ανεξέλεγκτες και η εικόνα εκατοντάδων ανθρώπων που ανακτούν τις ζωές τους αρπάζοντας εμπορεύματα στα κέντρα κατανάλωσης ήταν μία από τις πιο υπερβατικές εικόνες των ημερών της εξέγερσης και ήταν παράγοντας καθοριστικής σημασίας για την επιβολή της απαγόρευσης κυκλοφορίας, την ίδια νύχτα, από μια κυβέρνηση συγκλονισμένη από την βία των λεηλασιών. Χωρίς ντροπή, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και ο υπεύθυνος στρατιωτικός επικεφαλής για την πόλη ανακοινώνουν στα ΜΜΕ τον περιορισμό των «πολιτικών ελευθεριών», που τέθηκε σε ισχύ από τις επτά το απόγευμα της ίδιας μέρας μέχρι τις έξι το πρωί της επόμενης. Αυτήν τη νύχτα, οι διαδηλώσεις, οι συγκρούσεις, οι λεηλασίες, οι πυρπολήσεις και οι συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής συνεχίστηκαν έως τα ξημερώματα σε όλη την πόλη.

Μεταξύ του Σαββάτου και της Κυριακής η σπίθα της οργής εξαπλώθηκε ακόμη περισσότερο και ξέσπασαν πολλαπλές διαδηλώσεις και σκηνικά άγριας βίας και σε άλλες περιοχές της χώρας οδηγώντας με τη σειρά τους σε στιγμές γενικευμένου χάους με πολλαπλές εξεγερτικές δράσεις και συγκρούσεις σε διάφορες πόλεις αφήνοντας σε κατάσταση πολιορκίας, συντρίμια και στάχτες μέσα σε δύο μέρες μεγάλο μέρος της αστικής

υποδομής με οδοφράγματα, βανδαλιστικές και εμπρηστικές επιθέσεις σε δημοτικές δομές, κυβερνητικά κτήρια, εμπορικά κέντρα και κτήρια των επίσημων μέσων μαζικής ενημέρωσης. Αυτή τη στιγμή η εξέγερση είχε ήδη υπερβεί κάποιο συγκεκριμένο αίτημά της προωθώντας την συνάντηση στο δρόμο μεταξύ ατόμων από διαφορετικές περιοχές εν μέσω διαμαρτυριών και συγκρούσεων ανοίγοντας μια μεγάλη ρωγμή στο νεοφιλελεύθερο χιλιανό σύστημα και στο μοντέλο της καπιταλιστικής/εξορυκτικής εκμετάλλευσης που επιβαρύνει την ευρύτερη περιοχή.

Από την Κυριακή 20 Οκτωβρίου, το καθεστώς έκτακτης ανάγκης και το μέτρο της απαγόρευσης της κυκλοφορίας διατάχτηκαν από την κυβέρνηση ενάντια στις εξεγερμένες πόλεις, παρόλα αυτά οι ταραχές συνέχισαν να αναπτύσσονται μέχρι αργά την νύχτα αγνοώντας τις διαταγές και αποδεικνύοντας ότι ο θυμός και η βία που είχε ξεσπάσει από τον κόσμο ενάντια στην καθεστηκυία τάξη είχαν σπάσει τον φόβο και την παθητικότητα που βασιλεύε εδώ και δεκαετίες σε ευρείς τομείς του χιλιανού πληθυσμού.

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ: ΑΓΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ.

Από την κύρηξη της κατάστασης έκτακτης ανάγκης η κρατική καταστολή οξύνθηκε και εξαπλώθηκε σε όλα τα εξεγερμένα εδάφη.

Ως αναρχικοί/ές, έχουμε ξεκάθαρο ότι η θέση του θύματος δεν είναι η δική μας, παρόλα αυτά, πάντοτε είναι χρήσιμο να μοιραζόμαστε πληροφορίες σχετικές με τις τακτικές που η κυριαρχία εφαρμόζει στην πράξη και που αποτελούν μέρος της αναμέτρησης με τους/τις εξεγερμένους/ες, ανυπότακτους/ες και τον επαναστατημένο πληθυσμό γενικά. Στο τρέχον πλαίσιο, το κατασταλτικό οπλοστάσιο του χιλιανού κράτους πραγματώθηκε ως εξής:

- Πάνω από δύο χιλιάδες προσαχθέντες, πάνω από δεκαπέντε δολοφονημένοι/ες και ένας ακαθόριστος αριθμός ανθρώπων που αναφέρονται ως αγνοούμενοι/ες.
- Πυροβολισμοί με διαφορετικά ήδη σφαιρών, δακρυγόνα, πλαστικές σφαίρες και πολεμικό εξοπλισμό ενάντια στους διαδηλωτές, που άφησαν έναν αυξανόμενο και ακαθόριστο αριθμό τραυματιών και νεκρών στους δρόμους, πέραν όσων, ανθρώπων και ζώων, δολοφονήθηκαν ή τραυματίστηκαν από τις σφαίρες επειδή απλά ζούσαν στους δρόμους.
- Ξυλοδαρμοί και βασανισμοί σωματικοί, ψυχολογικοί και σεξουαλικοί σε δρόμους, οχήματα και αστυνομικά τμήματα.
- Απαγωγές ανθρώπων με αστυνομικά και συμβατικά οχήματα. Είδαμε εικόνες ανθρώπων που κλείστηκαν σε πορτ-μπαγκάζ οχημάτων της αστυνομίας.
- Πισώπλατοι πυροβολισμοί στους δρόμους σε ανθρώπους που τους είχε δωθεί νωρίτερα η ψεύτικη ελπίδα να διαφύγουν της σύλληψης.
- Ψεύτικες «εξουσιοδοτήσεις» από αστυνομικούς και στρατιωτικούς για πλιάτσικα σε σούπερ μάρκετ που κατέληγαν σε συλλήψεις και δολοφονίες που αργότερα θα παρουσιάζονταν ως επακόλουθο των συγκρούσεων.

- Πυρκαγιές σε μεγάλα εμπορικά καταστήματα που προκλήθηκαν από τις κατασταλτικές δυνάμεις έτσι ώστε να μπορέσουν οι επιχειρήσεις να πάρουν τις αντίστοιχες αποζημιώσεις από τις ασφαλιστικές. Σε μερικές από αυτές τις πυρκαγιές βρέθηκαν απανθρακωμένα πτώματα.
- Εκτοξεύσεις ανθρώπων από αστυνομικά οχήματα εν κινήσει με σκοπό να πυροβοληθούν αμέσως μετά.
- Κρέμασμα δολοφονημένων ανθρώπων σε ερημικά μέρη και ζωντανών ανθρώπων σε ατυνομικά τμήματα.

Η μαζική χρήση διαδυκτιακών κοινωνικών δικτύων όπως Instagram, Twitter και Facebook επέτρεψε την άμεση κυκλοφορία αναρίθμητων οπτικοακουστικών αποδείξεων των ανωτέρω περιγραφόμενων καταστάσεων. Κυκλοφορία που προωθείται από εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης που συνδέονται με τους αγώνες και καταφέρνουν να σπάσουν την επικοινωνιακή στρατηγική της κυβέρνησης και των επίσημων μέσων ενημέρωσης που ιστορικά εξυπηρετούν την εξουσία.

Η επικοινωνιακή κυβερνητική επίθεση αποτελεί ένα ακόμη μέρος της κατασταλτικής δράσης προσπαθώντας να αποικήσουν τα μυαλά των ανθρώπων μέσω των παρακάτω μεθόδων:

- Λογοκρισία και έλεγχος της πληροφορίας για την απόκρυψη, την δικαιολόγηση ή/και την αμφισβήτηση των σχετιζόμενων με την καταστολή καταγραφών.
- Τηλεοπτικές συζητήσεις αξιωματούχων της κυβέρνησης που συμπεριέλαβαν την αναγνώριση μιάς κοινωνικής κρίσης που πρέπει να επιλυθεί μέσω ενός «νέου κοινωνικού συμβολαίου».
- Κήρυξη εμπόλεμης κατάστασης ενάντια σε έναν εσωτερικό εχθρό που υποτίθετε πως έχει ένα οργανωμένο σχέδιο για να καλλιεργεί το χάος και να επιτίθεται σε μικρά εμπορικά καταστήματα, σχολεία και νοσοκομεία. Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στην ποινικοποίηση της εικόνας του απαλλοτριωτή και του βάνδαλου. Σε ένα ρεπορτάζ της κρατικής τηλεόρασης, αναφέρθηκε ότι οι ταραχές υποτίθεται ότι διοργανώθηκαν από μηδενιστικούς-αναρχικούς πυρήνες.
- Δημοσιογραφική κάλυψη με ειδήσεις κατά τη διάρκεια όλης της μέρας εγκαθιδρύοντας τον φόβο για τις λεηλασίες και την έλλειψη προϊόντων, διαδίδοντας την ιδέα ότι οι απαλλοτριώσεις εξαπλώνονται και στις απλές οικίες.
- Διαχωρισμός των διαδηλωτ(ρι)ών σε καλούς/ές, νόμιμους/ες, ειρηνικούς/ές, "εορταστικούς/ές", σε αντιδιαστολή με τους/ις βίαιους/ες, ενάντια στους/ις οποίους/ες θα δικαιολογούταν κάθε είδος καταστολής.
- Παρουσίαση ενός πλάνου κοινωνικών και οικονομικών μέτρων προσπαθώντας να δείξουν την ύπαρξη ενδιαφέροντος προς λύση της υπάρχουσας κρίσης
- Παρουσίαση των στρατιωτικών ως δυνάμεις ειρήνης και προστασίας.

Ευτυχώς, η κατασταλτική και επικοινωνιακή στρατηγική της κηλιδωμένης κυβέρνησης δεν έχει αποφέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα και η ανυπακοή έχει διατηρηθεί παρά το ότι ορισμένοι παντοτινά υποταγμένοι και υπάκουοι πολίτες έχουν συνεργαστεί με την εξουσία, συμμετέχοντας

εθελοντικά στην καθαριότητα των δρόμων και στην επιτήρηση των γειτονιών, χρησιμοποιώντας κίτρινα γιλέκα, δίνοντας σε αυτό το ρούχο μια έννοια τελείως διαφορετική από την εξεγερτική για την οποία έγινε γνωστό στις πρόσφατες άγριες διαμαρτυρίες στη Γαλλία.

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΘΕΣΗ: ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΕΠΙΛΟΓΟΥ ΠΟΥ ΑΚΟΜΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ

Τις ημέρες Τετάρτη 23 και Πέμπτη 24 Οκτωβρίου η κυβέρνηση και η καταστολή προσπάθησαν να δείξουν ένα πιο απαλό πρόσωπο μπροστά στην επιμονή των διαδηλώσεων και τον μεγάλο αριθμό εστιών εξέγερσης, στο οποίο έρχεται να προστεθεί η συνεχής αποκάλυψη καταγραφών περιστατικών καταστολής και η δημοσιοποίηση, βάσει μιας δικαστικής έρευνας, της χρήσης ενός υπόγειου σταθμού του τρένου ως κρυφό κέντρο κράτησης, όπου υπήρχαν μαρτυρίες βασανιστηρίων. Αυτές τις μέρες, φαίνεται πώς η γενικευμένη εξέγερση έχει μειωθεί λίγο σε ένταση, μεταβαλλόμενη σε μια κατάσταση μόνιμης διαμαρτυρίας με ατελείωτες αναταραχές και συγκρούσεις. Δεν είμαστε λίγοι/ες όσοι/ες σκεφτόμαστε ότι αυτό θα μπορούσε να οδηγήσει σε ένα πλαίσιο σταδιακής ειρηνοποίησης, με την επιμονή ορισμένων εστιών εξέγερσης, ισχυροποιώντας επιλεκτικά την καταστολή εναντίον ατόμων ήδη γνωστών για την πολιτική συμμετοχή τους σε κοινωνικά κινήματα, συλλογικότητες και χώρους ριζοσπαστικής πάλης. Στην πραγματικότητα, ήδη έχουν συλληφθεί άτομα συνδεδεμένα με φοιτητικά και περιβαλλοντικά κινήματα.

Παρά το ό,τι μπορεί να ακολουθήσει, όσοι/ες έχουμε αντιμετωπίσει την κυριαρχία και την εξουσία πολύ πριν απ'το τωρινό κοινωνικό ξέσπασμα, γνωρίζουμε πως όλες οι κατασταλτικές και επικοινωνιακές πρακτικές που καταγράφηκαν προηγουμένως, αποτελούν κομμάτι του κατασταλτικού οπλοστασίου με το οποίο, εμείς και άλλες ομάδες ή ατομικότητες, έχουμε συγκρουστεί καθόλη τη διάρκεια της ύπαρξης του κράτους και της εξουσίας διαχρονικά στην ιστορία. Επομένως, αυτό που βιώνουμε στο σήμερα είναι μια μεταμοντέρνα επανενεργοποίηση μεθόδων και στρατηγικών που έχουν ήδη αναπτυχθεί σε προηγούμενα δικτατορικά και δημοκρατικά καθεστώτα στη Χιλή, τη λατινική Αμερική και τον υπόλοιπο κόσμο, όπου το κυρίαρχο είδε τα συμφέροντά του να επηρεάζονται και δε δίστασε να δείξει το πραγματικό του πρόσωπο, αυτό της συστηματικής και οργανωμένης καταπίεσης.

Ξέρουμε πως η εναντίωση και η αντιπαράθεση με το κυρίαρχο έχει πρωταγωνιστήσει ανά τους αιώνες από αμέτρητες γενιές ανταρτ(ισσ)ών, ανυπότακτων, επαναστατ(ρι)ών, ανατρεπτικών κάθε τύπου, με τον ίδιο τρόπο που έχουμε τη βεβαιότητα ότι έχουμε υπάρξει εμείς οι αναρχικοί/ές, μαζί με τις κοινότητες αντίστασης *maruche*, και την κουκουλοφόρο νεολαία, η οποία τις τελευταίες δύο δεκαετίες έχει γνωρίσει το βασανισμό, τη φυλακή και το θάνατο ως κομμάτι της κατασταλτικής κρατικής πολιτικής ενάντια στην αντίσταση και τη συνεχή επίθεση που έχουμε αναπτύξει ενάντια στην κοινωνική καπιταλιστική και αυταρχική τάξη.

Σήμερα πολλά περισσότερα άτομα γίνονται μάρτυρες αυτού που προπαγανδίζουμε εδώ και χρόνια: ότι τους κατέχοντες την εξουσία δεν τους πειράζει να εξαπατήσουν, να βασανίσουν και να δολοφονήσουν, για να προστατέψουν τον κόσμο που έχουν δημιουργήσει για το δικό τους συμφέρον, και ότι η μόνη δυνατή διέξοδος από την κυριαρχία των ζώων μας αρχίζει με την καταστροφική εξέγερση ενάντια σε όλα όσα επιβάλλονται από εκείνους που προσπαθούν να δημιουργήσουν από τη δική μας ύπαρξη ένα καθεστώς μόνιμης σκλαβιάς και να κλέψουν την ελευθερία μας.

Είμαστε απόλυτα συνειδητοποιημένοι/ες ότι όλες οι πτυχές της κρατικής καταστολής, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προσποιούνται ότι έχουν ένα πρόσωπο φιλικό, αποτελούν κομμάτι του εγχειριδίου καταστολής εξεγέρσεων που ξεκίνησε από την Αλγερία, ισχυροποιήθηκε στις δικτατορίες της λατινικής Αμερικής και συνεχίστηκε από τα στρατεύματα κατοχής σε Ιράκ, Αϊτή, και αλλιά μέρη του κόσμου. Γνωρίζουμε σαφέστατα πως η μεγάλη και επιλεκτική καταστολή, τα βασανιστήρια, η εξολόθρευση, τα στημένα σκηνικά και οι επικοινωνιακές πρακτικές του ψυχολογικού πολέμου δεν αποτελούν κάποιο νέο, και σήμερα τις ζούμε και τις αντιμετωπίζουμε σε ένα σκηνικό που ποτέ δεν έγινε αντιληπτό ως αδύνατο: η εξέλιξη της καθημερινότητας και της πάλης μας σε ένα κράτος εξαίρεσης με στρατιωτικούς στους δρόμους.

Γνωρίζουμε επίσης ότι η ύπαρξη, η εξάπλωση και εφαρμογή των αναρχικών ιδεών και πρακτικών σύγκρουσης κατά τη διάρκεια των τελευταίων δεκαετιών σε χιλιάδες έδαφος αποτελεί ένα πραγματικό, ζωτικό και δυναμικό στοιχείο που έχει συμβάλλει με κάποιο τρόπο στην αναγνώριση και την επίθεση σε σύμβολα και αντικείμενα συνδεδεμένα με την εξουσία εν μέσω των τωρινών ταραχών, καθώς επίσης και στη διάδοση μιας υποκειμενικότητας της ριζοσπαστικής πάλης ενάντια στον κόσμο του κεφαλαίου και την εξουσία. Παρ'όλα αυτά, είναι ξεκάθαρο ότι η δυσαρέσκεια που ξέσπασε με μια ανεπεξέργαστη βία στη δημοκρατική Χιλή, οφείλεται για μια γενικευμένη εξέγερση χωρίς αρχηγούς, ούτε υπεύθυνους/ες, στην οποία οι αναρχικές ατομικότητες είμαστε μόνο ένα κομμάτι περισσότερο παρόν στους δρόμους.

Ποτέ δεν πιστέψαμε στις καλές προθέσεις της δημοκρατικής υποκρισίας, γι'αυτό και δε μας εκπλήσσει που οι κατασταλτικές δυνάμεις στοχεύουν τις σφαίρες τους ενάντια σε παιδιά, ηλικιωμένους/ες, και ζώα. Σήμερα επίσης μαθαίνουμε να συμβιώνουμε με την απαγόρευση κυκλοφορίας που περιορίζει την κινητικότητα και τη δυνατότητα να αγκαλιαστούμε και να μοιραστούμε μεταξύ φίλων, συντροφ(ισσ)ων και κοντινών μας κύκλων.

Πολλά συναισθήματα και αισθήσεις περιπλέκονται κάθε μέρα, λεπτό προς λεπτό: θυμός, αδυναμία, νευρικότητα και ένα ποσοστό άγχους εισβάλλουν στα μυαλά και τις καρδιές πολλών ατόμων αυτές τις στιγμές, αναμειγμένα με την ενέργεια κ την κάψα που δίνει η μάχη και το αδιαμφισβήτητο σπάσιμο υποκειμενικών και υλικών αλυσίδων μαζί με άλλους/ες που πριν δεν ήταν μαζί μας στην ίδια πλευρά του οδοφράγματος. Παρ'όλα αυτά, δεν εμπιστευόμαστε ούτε εξαπατούμαστε - ξέρουμε ότι αυτό μπορεί να είναι μόνο μια μεγάλη εκτόνωση καταπιεσμένης οργής, για να επιστρέψουμε μετά σε μια καινούργια κανονικότητα διαμορφωμένη από οποιουδήποτε πολιτικού χρώματος οπορτουνιστές, όπως ήδη προσπάθησαν να κάνουν κάποιοι/ες αυτές τις

μέρες του χάους. Αυτή τη στιγμή, και οποιαδήποτε άλλη, συνεχίζουμε ενεργοί/ες ως αναρχικές ατομικότητες ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας.

Μας θέλουν παρανοϊκούς/ές, ανήσυχους/ες, απομονωμένους/ες, αλλά συνεχίζουμε ενεργοί/ές στη μάχη, θέτοντας επίσης σε εφαρμογή εργαλεία αυτοφροντίδας και ψυχολογικής και συναισθηματικής υποστήριξης, επί του προσωπικού και του συλλογικού, για να συνεχίσουμε ζωντανοί/ές και όρθιοι/ες τη μάχη.

Ενώ γράφεται το τέλος αυτού του κειμένου, στρατιωτικά ελικόπτερα πετάνε πάνω απ'τα κεφάλια μας, τα οδοφράγματα καίνε στις γειτονιές και ο ήχος των διαδηλώσεων και των συγκρούσεων διατηρείται ζωντανός και μας γεμίζει δύναμη για να συνεχίσουμε να γράφουμε ιστορία στη μακρά εμπειρία της σύγκρουσης για την ολική απελευθέρωση.

Ευχαριστούμε όλες τις δράσεις διεθνιστικής αλληλεγγύης από συντρόφισσες/ους ανά τον κόσμο, και καλούμε στη διάδοση και μετάφραση αυτών των λέξεων στις πιο ποικίλες γλώσσες και διαλέκτους.

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ, ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ, ΣΗΜΕΡΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΠΟΤΕ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΧΟΜΑΣΤΕ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ, ΚΕΦΑΛΑΙΟ, ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΕΞΟΥΣΙΑ

Διακήρυξη ανατρεπτικών κρατουμένων απ' τη φυλακή υψίστης ασφαλείας στη Χιλή

Μπρος στο επικείμενο κλείσιμο των φυλακών υψίστης ασφαλείας (CAS, Cárcel de Alta Seguridad), οι ελευθεριακοί κι αναρχικοί, αυτόνομοι, ανατρεπτικοί κρατούμενοι εκφράζουμε τ' ακόλουθα:

1 - Σύμφωνα με πληροφορίες που διαδίδονται τις τελευταίες βδομάδες απ' τους δεσμοφυλάκους, και μπροστά σε μια σειρά γεγονότων που δεν μπορούμε ν' αγνοήσουμε, η Ειδική Μονάδα Υψηλής Ασφαλείας (UEAS) που περιλαμβάνει την Πτέρυγα Υψίστης Ασφαλείας, η Φυλακή Υψηλής Ασφαλείας και η Φυλακή πλουσίων "Capitán Yaber", θα κλείσουν απ' τις 10 Οκτώβρη για περισσότερο από 4 μήνες, με σκοπό την αναδιαμόρφωση των εγκαταστάσεών τους, ξεκάθαρα με σκοπό να επαναθεμελιώσουν το τιμωρητικό καθεστώς με το οποίο η μονάδα αυτή ιδρύθηκε, αρχικά, προ 25 ετών.

Είναι αλήθεια πως, για όσες και όσους αγωνίζονται και παλεύουν ανυποχώρητα ενάντια στην Εξουσία, το μέρος τούτο αποτελεί αναγκαίο προορισμό, καθώς, επιπλέον, ο εγκλεισμός τους περιλαμβάνει τη σαφέστατη εκδίκηση του Κράτους έναντι όσων στήριξαν ανταγωνιστικές πρακτικές της Επιθετικής Αντίστασης ως ιστορική συνέχεια των αγώνων για την Ολική Απελευθέρωση.

Προς το παρόν, δεν είμαστε σίγουροι για τον βραχυπρόθεσμο προορισμό μας, είναι όμως ξεκάθαρα πως σκοπός είναι να κρατηθούμε υπό έλεγχο και ειδικούς περιορισμούς, κι έπειτα να επιστρέψουμε στο καθεστώς τιμωρίας που σκοπεύουν να επιβάλουν.

2 - Απευθύνουμε ένα ηχηρό και ξεκάθαρο κάλεσμα για να σπάσουμε τον κατακερματισμό και τις αποστάσεις που υπάρχουν ή ενδεχομένως να υπάρξουν αναμεταξύ όλων όσων έχουν αυτόνομες πρακτικές ενάντια στον εγκλεισμό, ως μια μορφή του αγώνα ενάντια στο Κράτος, τη Φυλακή και το Κεφάλαιο.

Ωρα να βρεθούμε μαζί, δίχως μικροπρέπεια, και με την έκδηλη μεγαλοψυχία της γνώσης πως αντιμετωπίζουμε μια νέα κρατική επίθεση που απαιτεί σύμπραξη και συλλογική ισχύ για ν' αντισταθούμε.

Θά 'ναι μια μάχη που θα πάρει χρόνο, επειδή η εμφανής στόχευση της εξουσίας είναι να οξυνθεί η τιμωρία και η απομόνωσή μας, με σκοπό να εγερθούν αντιδράσεις, ως ένα μάθημα κι ένα παράδειγμα για όσες και όσους τολμούν να εξεγερθούν.

Η οπτική μας για τον αγώνα κι οι πεποιθήσεις μας στοχεύουν ξεκάθαρα στην καταστροφή της κοινωνίας-φυλακής · δεν πασχίζουμε, λοιπόν, για την απελευθέρωση των κρατουμένων επειδή κάτι τέτοιο θα τους παρείχε το θεωρητικό προνόμιο της αποκαλούμενης ελευθερίας της αστικής δημοκρατίας, της υπάρχουσας κανονικότητας. Παλεύουμε για την ολική συντριβή των φυλακών, έτσι ώστε να μην υπάρχουν κελιά ή εγκλεισμός, και, εκτός αυτού, αγκαλιάζουμε όσες κι όσους αντιστέκονται κι επιτίθενται ανά τον κόσμο με τον ίδιο παλμό, με τον ίδιο χτύπο των εξεγερμένων μας καρδιών.

Βαθαίνει σήμερα η συνενοχή μας, και απευθύνουμε, λοιπόν, κάλεσμα για στέρεα βήματα μεγαλοψυχίας, ώστε ν' αντιμετωπίσουμε ευθέως τούτη τη σύνθετη συγκυρία.

Χαιρετίζουμε τη 17ετή Αντίσταση του Mauricio στις φυλακές της Βραζιλίας, όσες και όσους ανέλαβαν με αξιοπρέπεια να φυλακιστούν για διάφορες Αντιεξουσιαστικές δράσεις στην Αργεντινή, στις Ηνωμένες Πολιτείες, στην Ελλάδα, στην Ιταλία, στη Ρωσία, στην Ισπανία, στη Γαλλία, στη Γερμανία και σε κάθε γωνιά του πλανήτη, με την πρακτική της διαρκούς και μελετημένης επίθεσης σε όλες τις δομές της εξουσίας, του Κεφαλαίου και του Κράτους.

Χαιρετίζουμε κι αγκαλιάζουμε τα αδέρφια απ' τους Maruche και τον αγώνα τους γι' αυτοδιάθεση.

Για όλους τους δραπέτες και τους φυγάδες που αψηφούν τον νόμο. Ας έχουμε τα μάτια ανοιχτά, κι ας συνεχίσουμε να δείχνουμε συνενοχή στον διαρκή αγώνα.

ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΜΑΣ!!
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ!!
ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ!!
ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑ, ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΕΓΕΡΣΗ!!

*JUAN FLORES RIQUELME
JUAN ALISTE VEGA
JOAQUÍN GARCÍA CHANKS
MARCELO VILLARROEL SEPÚLVEDA*

*Φυλακή Υψίστης Ασφαλείας
Σαντιάγο - Χιλή
1 Οκτώβρη 2019*

Δυο βδομάδες πριν, επιστήσαμε την προσοχή για μια απόφαση του Κράτους να αναδιαμορφώσει τη φυλακή υψηλής ασφαλείας*. Η πληροφορία αυτή, η οποία βγήκε δημόσια, είχε αρκετές διακυμάνσεις, καθώς διάφοροι λόγοι απέτρεψαν την ευρύτερη κίνηση της μεταφοράς σε άλλες πτέρυγες να γίνει πραγματικότητα, αναβάλλοντάς την επ' αόριστον.

Επιμένουμε σθεναρά στο κάλεσμα ν' αντιμετωπίσουμε συλλογικά τούτην τη στιγμή αγώνα εντός κι εκτός των τειχών, ένα κάλεσμα το οποίο γεννά την καταστροφή των συνόρων που εμποδίζουν τη συλλογική εξέλιξη.

Ο πόθος μας είναι να συνεχίσουμε να χτίζουμε συλλογικά τις καθημερινές αντιστάσεις, καθώς πιστεύουμε πως είναι επιτακτικό κι αναγκαίο να ενδυναμώσουμε κάθε πρωτοβουλία που σπάει την απομόνωση σε τούτην την έντονη στιγμή της σύγκρουσης.

Αγκαλιάζουμε όσους μας συντροφεύουν κι όλες όσες ενώνονται με πράξεις και λόγια για την οργάνωση και τον αγώνα ενάντια στις φυλακές ως αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα ενάντια στην εξουσία.

ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΜΑΣ!!
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ!
ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ!
ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΥΣΤΥΧΙΑ, ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΞΕΓΕΡΣΗ!

*Juan Flores Riquelme
Juan Aliste Vega
Joaquín García Chanks
Marcelo Villarroel Sepúlveda*

*Φυλακή Υψίστης Ασφαλείας
Σαντιάγο, Χιλή
24 Οκτώβρη 2019*